

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 11 0 В 027105 21 Гж
Бања Лука, 20.10.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у ванпарничном предмету предлагача М.Ј. из Б., кога заступа Ј.Г., адвокат из Б.Л., и противника предлагача Љ.М. из Б.Л., ради признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби противника предлагача против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 В 027105 20 В од 26.8.2021. године, на сједници одржаној 20.10.2021. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Жалба се одбија и рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 В 027105 20 В од 26.8.2021. године, потврђује.

Образложење

Првостепеним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 В 027105 20 В од 26.8.2021. године, призната је пресуда Другог Општинског суда у Београду број V-П.бр.4503/97 од 17.10.2003. године, којом је обавезан друготужени Љ.М. из Б.Л. (овдје противник предлагача), да тужитељу–противтуженом М.Ј. из Б. (овдје предлагач), исплати 36.000,00 EUR у динарској противвриједности, са домицилном каматом у динарској противвриједности и то, на износ од 70.000,00 њемачких марака, од 22.2.1990. године до 1.1.2002. године, а од 1.1.2002. године домицилну камату у динарској противвриједности на износ од 36.000,00 EUR, са есконтном каматном стопом коју прописује Европска централна банка до исплате.

Противник предлагача жалбом побија првостепено рјешење из свих разлога прописаних чланом 208. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП) и предлаже да се побијано рјешење преиначи или укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и да се обавезе предлагач да му накнади трошкове поступка (не наводећи, по ком основу и у ком износу).

Предлагач у одговору на жалбу предлаже да се жалба одбије и првостепено рјешење потврди.

Жалба није основана.

Предмет одлучивања у овом ванпарничном поступку је приједлог предлагача да се призна страна судска одлука, ближе означена у изреци првостепеног рјешења.

Како је уз приједлог достављена одлука, чије се признање тражи, првостепени суд је нашао, да су испуњени услови из чланова 86. до 96. Закона о рјешавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима („Службени лист СФРЈ“ број 43/82

и 72/82, даље: ЗРСЗ), који се у Републици Српској примјењује на основу одредбе члана 458. ЗПП, па је приједлог предлагача усвојио.

Побијана одлука је правилна.

У поступку испитивања страних судских одлука оцјена суда, од које зависи да ли ће се приједлог усвојити, према одредби члана 101. став 2. ЗРСЗ, ограничава се на испитивање постојања услова прописаних одредбама члана 86. до 100. тог закона.

Према тим одредбама суд је, прије доношења рјешења о признању стране судске одлуке, овлаштен да провјери: правоснажност одлуке чије се признање тражи (члан 87. ЗРСЗ); да ли је лице против кога је одлука донесена могло учествовати у поступку пред судом (члан 88); постојање, у односној правној ствари, искључиве надлежности органа на чијем подручју треба провести поступак признања (члан 89); постојање у истој ствари правоснажне одлуке надлежног органа на чијем подручју треба провести поступак признања или рјешење о признању неке друге стране одлуке о истој ствари (члан 90); постојање узајамности (која се сагласно одредбе члана 92. став 3. истог закона претпоставља, ако се супротно не докаже) и да ли је одлука у сагласности са, Уставом Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, утврђеним основама друштвеног уређења (члан 91).

Овај суд налази, да је правилан закључак првостепеног суда о испуњењу услова прописаних наведеним одредбама ЗРСЗ за признање пресуде Другог Општинског суда у Београду, ближе означене у изреци првостепеног рјешења.

Наиме, подносилац приједлога је поднио доказе о правоснажности те пресуде (са даном 31.5.2004. године) и извршности (на дан 5.1.2005. године), што произлази из клаузуле правоснажности, којом је иста пресуда (у оригиналну) снабђевена, као и из оригиналног примјерка потврде Првог Основног суда у Београду, број П-4503/1997 од 22.7.2020. године, о правоснажности и извршности те стране судске одлуке, па како су о томе поднесени докази по праву државе у којој је она донесена, испуњени су услови из члана 87. и члана 96. став 2. ЗРСЗ, за признање наведене стране судске одлуке. Зато се жалбени наводи којим се доводи у сумњу правна ваљаност потврде о правоснажности и о извршности наведене судске одлуке, као и трдња жалбе о непостојању доказа о томе у списима предмета, указују се неоснованим. Из истих разлога, не стоји жалбени приговор да је првостепени суд починио повреду одредбе члана 194. став 4. ЗПП, у вези са чланом 2. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник Републике Српске" број 36/09 до 91/16, даље: ЗВП), јер побијано рјешење садржи ваљане разлоге о тим одлучним чињеницама, које као правилне прихвата и овај суд.

Када се има у виду да је наведеном одлуком страног суда, по тужбеном захтјеву тужитеља М.Ј. против друготуженог Љ.М., у трећем ставу изреке (у ком дијелу се њено признање овдје тражи), друготужени обавезан да тужитељу исплати износ од 36.000 EUR, на начин садржан у том дијелу одлуке (јер је одбијањем захтјева тужитеља, истом одлуком суда, да се утврди да је сувласник са 4/10 дијела угоститељског објекта..., који је био предмет уговора о уступању права власништа од 6.4.1990. године, са анексом од 22.4.1991. године, отпао основ по ком је друготужени примио од тужитеља наведени новчани износ), за који материјално правни однос законом није прописана искључива надлежност суда у Босни и Херцеговине ни у Републици Српској, испуњен је и услов из одредбе члана 89. ЗРСЗ за њено признање. Према схватању првостепеног суда,

противнику предлагача је омогућено да учествује у поступку пред судом који је донио страну судску одлуку, па је испуњен услов из члана 88. ЗРСЗ, за признање те одлуке, а испуњени су и други законом прописани услови.

Наводи жалби, да је предлагач покренуо извршни поступак по основу предметне стране судске одлуке, пред Основним судом у Бањој Луци (који је и даље у току), прије доношења побијаног рјешења „иако та пресуда није снабдјевена клаузулом о извршности“, могу бити од значаја у том извршном поступку, а не од значаја за законитост и правилност побијаног рјешења. Из истих разлога ни указивање у жалби, да је због застарјелости предметног потраживања престало право предлагача да захтијева испуњење обавезе жалитеља, не доприносе другачијем исходу овог поступка.

Из наведених разлога а на основу одредбе члана 226. ЗПП, у вези са одредбом члана 236. истог закона и одредбом члана 2. став 2. ЗВП, одлучено као у изреци овог рјешења.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић